

TUHLE WH PLATÍM JÁ

Investoři
objevili lákadlo
jménem whisky.
Česká whisky

HISKY

A

Petr Weikert
weikert@mf.cz

To, co začalo před pár lety jako sen otevřít si v Třebíči vlastní bar, dnes ukazuje na trend, který je zajímavý hned dvojnásobem. Zaprvé: v Česku se začala vyrábět velmi dobrá whisky. Zadruhé: stává se z ní příležitost pro investory. Že nejde o protimluv, dokládá v prvním případě hodnocení z michelinské restaurace či chvála Jima Murrayho v jeho Whisky Bibli a v druhém garantované zhodnocení 6,1 procenta.

Třebíč byznys model

Právě v Třebíči se příležitosti chytli nejpěvněji. Začali od nuly, vlastně možná ještě níž. Nápad na vlastní whisky pojmenovanou Trebitsch začal jeho autor Tomáš Dytnar přivádět k životu v roce 2012 v době metanolové aféry, kdy byla vyhlášena prohibice. Měl za sebou už první vypálený sud a tušil, že jde

správným směrem. Teď už šlo jen o to založit firmu a přesvědčit úřady. Vše se povedlo a v roce 2015 se už plnily sudy s vidinou byznysu. První whisky se z nich stočila předloni, vloni se otevřel v trebíčském židovském městě vysněný bar, a světu se tak představila nejen single malt česká whisky Trebitsch, ale také zajímavý byznys plán.

Nápad na whisky pojmenovanou Trebitsch začal Tomáš Dytnar přivádět k životu v roce 2012 v době metanolové aféry, kdy byla vyhlášena prohibice.

Onen nápad vychází z několika jasných premis. Česko umí historicky vyrábět slad a je na to i technicky dobře zařízené. Stejně tak je to s pálením alkoholu, ovšem dosud šlo v tuzemských podmínkách spíše o ovocné destiláty. Pak je tu ekonomická stránka. V době ekonomického boomu

je nadbytek volných peněz, banky je nechtějí na účtech svých klientů ani vidět, a investoři tak hledají vhodné příležitosti ke zhodnocení. Výroba whisky se nabízí sama. Proces výroby je známý, není obzvlášť těžký, a pokud se poctivě dodrží, výsledek se musí dostavit, i když Třebíčtí připouštějí, že ze začátku museli také něco málo vylít.

Expert na whisky a majitel baru Václav Rout nechová k této investici zrovna velké sympatie (viz box), ale lidem z Třebíče funguje dobře a zvolili si pro ni následující model: Pro peníze si Trebitsch k investorům chodí pomocí fondu. Investoři dostanou certifikát s evidenčním číslem sudu, který investici jistí. Model znamená při minimální milionové investici (odpovídá objemu whisky ve dvou sudech) pravidelnou roční výplatu 6,1 procenta z vložené částky čili za šest let 36,6 procenta. Pokud se budeme držet milionu, je to 366 tisíc korun. Důležité je vědět, že investor se nestává přímo majitelem sudu, legislativně to není možné. Firma ale nabízí ochutnávky a jako pozornost láhev whisky v sudové síle. Zájem o investice je takový, že

zřejmě překročí očekávání firmy. Vedle dluhopisů, které vydala, se tak investorské peníze stávají dalším výrazným motorem růstu.

Díky němu se budou otevírat další bary, firma si pořídí vlastní palírnu (až do sud spolupracovala s partnery) a vydělá si na produkci 160 tisíc láhví v roce 2020. Pro srovnání. V prvním roce se stočilo tisíc láhví, letos jich půjde na trh 60 tisíc, za deset let to má být dokonce 2,5 milionu lahví.

Vedle prvního baru, který je od závěru loňského roku otevřen v Třebíči, to má být

v polovině letošního roku druhý v pražské pasáži Broadway a ve výhledu jsou i další. Zvláštností barů má být zejména to, že vedle své vlajkové Trebitsch Czech Single Malt Whisky v nich budou k mání i speciality ze stejné dílny. Firma také opraví někdejší lihovar v Šebkovicích nedaleko Třebíče a má pod sebou i výrobce sudů, slovenské bednáře, kterým dala značku Trebitsch Barrels. Zejména pro exportní trhy si pak zařídila certifikaci kosher whisky a Czech Single Malt Whisky má registrovanou jako svoji ochrannou známku. Vozí ji do USA, Japonska, Číny, Koreje, Indie a dalších zemí.

Kohout z Valašska

Trebitsch je českou whisky se vším všudy. Od sladu až po pramenitou vodu. Stejně se může pyšnit ale líkérka Rudolf Jelínek. Kdysi udělala skvělý obchod. Koupila značku i zásoby zkrachovalé líkérky z Dolan u Olomouce, k nimž patřila i whisky Gold Cock. Do své Whisky Bible čili přehledu toho nejlepšího na světě ji zařadil před pár lety guru ve svém oboru Jim Murray. „Poslední dobou se nám množí zájemci o investici. Evidujeme několik

poptávek po koupi sudu mladého destilátu s tím, že v určitém čase a při určité kondici si ho od nás zájemce koupí za cenu dohodnutou na začátku. Samozřejmě z legislativních důvodů si jej nechá u nás nalahovat a nakolovat.“ říká obchodně marketingový ředitel společnosti Rudolf Jelínek Miroslav Motyčka. Firma je teď podle něj ve fázi, kdy hledá cestu, jak technicky obchod provést, a pokud se k tomu odhodlá, vždy půjde spíše o zajímavost pro skalní příznivce značky.

Že její whisky získává na hodnotě, si koneckonců vyzkoušela sama. „Před resuscitací Gold Cock single malt whisky z roku 2014 jsme prodávali 12letou whisky ze zásob z Dolan za cenu kolem 400 korun za láhev 0,7 litru a část vyráběného single malt destilátu končila v blended whisky. Nyní jsme schopni vše, co vyrobíme, prodat jako single malt za v průměru dvojnásobnou cenu. Dalším příkladem může být, že v určité době (a kondici a stáří destilátu) se například ročník 1992 používal jako základ pro blended whisky. A potom, co jsme přišli na obrovský potenciál konkrétně tohoto ročníku, se poslední láhve Gold Cock single malt 1992 prodaly za více než 20 tisíc za láhev. V průběhu pěti let jsme zhodnotili tento destilát o tisíce procent,“ popisuje.

Letos Rudolf Jelínek pustí na trh desetiletou Gold Cock díky zásobám z roku 2008 a doplní ji i dvacetiletá single malt. Firma je schopná uvést na trh tři tisíce litrů whisky, což je dáno tím, že poměrně dlouhou dobu nedestilovala, konkrétně mezi roky 2008 a 2014. Když potenciál Gold Cock objevila naplno, destiluje od roku 2016 každý rok více než 250 tisíc litrů a zakládá ke zrání řádově 80 sudů whisky

v síle cca 60 procent. „Dnes máme více než 500 sudů naplněných různou whisky a skladové prostory pro zrání mají půdorys fotbalového hřiště,“ představuje snový obrazek Miroslav Motyčka.

Jestli má Trebitsch příběh nadšenců, kteří přes pokusy a omyly stvořili whisky hodnocenou mimo soutěž v michelinské restauraci Edmunds Bistro de Luxe v Birminghamu jako „nejlepší vzorek mladé jednodruhové whisky“, má i Gold Cock svou silnou story. V roce 2006 koupil líkérku z Dolan Rudolf Jelínek hlavně kvůli receptuře bylinného líkérku Praděd. Gold Cock měla tehdy punc „domácí whisky“ maximálně s regionálním dosahem. Ježto ročníky 1992, 1995 a 1999 se ukázaly jako nečekaně skvělé, a přestože firma nekomentuje cenu, za kterou aktiva líkérky pořídila, investice se už podle Miroslava Motyčky zaplatila.

Gold Cock se v portfoliu firmy stále výrazněji prosazuje, v sudech zraje její žitná varianta, dále whisky z extra nakouřeného sladu a letos se bude destilovat pšeničná whisky. Firma má co dohánět, její skladové zásoby zatím nejsou velké a poptávka přitom stále roste.

Whisky z Prádra

Pokud je Gold Cock nejstarší českou whisky od roku 1973, je Hammerhead pokračovatelkou nejstarší české whisky vyráběné na stejném místě. Řeč je o vesnici Prádro na Plzeňsku a firmě Stock, která ji rovněž z českých surovin vyrábí. I tato whisky ležela dlouho bez povšimnutí. V Prádrle se vyráběla od konce 70. let značka Halberd, později přibyla její levnější a ostřejší varianta, Smoker whisky s podílem obil-

INZERCE ▼A191001689

**VYHRAJTE POZNÁVACÍ ZÁJEZD
pro 2 osoby OD ESO TRAVEL
a poznejte krásy jihozápadu USA**

Termín soutěže: 1. 3 – 30. 6. 2019
Losování proběhne: 8. 7. 2019

www.ppas.cz/soutez

VŽDY NĚCO NAVÍC

**POZNEJTE SE
ZÁKAZNICKOU
KARTOU KRÁSY USA**

Hodnocení experta na whisky Václava Routa

Hammerhead

Osobně jsem jako velký skeptik láhve s ní obcházel velkým obloukem (přece jenom jsem do té doby nepil nic z české whisky provenience, co by mě omráčilo), protože dát celkem vysokou částku, která se prakticky rovnala ceně tradiční skotské single malt whisky, se mi prostě nechtělo. Pak jsem překvapeně zjistil, že i u nás dokážeme udělat whisky, která se může naprosto rovnat skotským bratráncům. Bylo to vsutku překvapení. Navíc, co si budeme nahlávat, hrál zde lehce roli i lokální patriotismus. Ale nebyla-li by dobrá, byl by nanic. Od té doby se s whisky Hammerhead posunuli dál a před nedávnem vydali její 28letou verzi. A musím říci jedno – kdyby nebyla whisky Hammerhead pěkná, neměl bych ve své sbírce (a i na baru) všechny její varianty – 20, 23, 25 a 28 let.

Tato whisky vzhledem k omezené zásobě se postupně vyprodá, což samozřejmě zvyšuje její ekonomický a investiční potenciál. Nicméně je třeba se na to dívat v celosvětovém kontextu a tam cena nijak závratně neporoste. Něco jiného je domácí trh, kde velkou roli hraje již výše zmíněný lokální patriotismus. Proto se cena na českém trhu a na světových aukcích může významně lišit.

Gold Cock

Firma Rudolf Jelínek se vydala trochu jinou cestou než Stock. Navázala na předlistopadová vydání whisky Gold Cock (ne zrovna šťastně vybraný název, neboť v anglicky hovořících zemích vyvolává naprosto jiné asociace) a začala dělat jednotlivé edice a experimentovat. Něco se povede na výbornou, něco je trochu slabší. Ale celkově lze posuzovat její produkci jako výtečnou a na české poměry nadprůměrnou. Výhodou oproti Stocku je to, že whisky stále vyrábí, takže neustále doplňuje zásoby. A díky dlouholeté tradici má i zásoby staršího destilátu, který může dávat na trh, což dělá. A tak máte možnost, máte-li štěstí, koupit whisky vypálenou již v letech 1992 až 1995. Díky tomu si dokázala vytvořit i celkem významnou skupinu fanoušků. Někteří jsou ochotni zaplatit za její starší ročníkové láhve až mnohatisícové částky. Ty však mnohdy ani zdaleka neodpovídají reálné hodnotě. Zkuste takovou láhev dát na zahraniční aukci a uvidíte, kolik za ni dostanete (na poslední aukci to bylo tuším kolem 40 liber) Přesto však má, opět bráno v českém prostředí, zajímavý potenciál.

Trebitsch

Pustili se do agresivní reklamy, nechali si zaregistrovat na ÚPV ochrannou známku „česká whisky“ a pustili se do ambiciózních plánů. Korunu tomu všemu nasadili s projektem „investičních sudů“ (pomínu, že za hodně podobnou cenu pořídím sud new make spirititu – až zráním se z toho stává whisky – v renomovaných skotských palírnách, jejíž cena zcela jistě nespadne). Případá mi, že prostě vzali kompletní reklamní kampaň a program nějaké skotské palírny a pouze jej přeložili do češtiny a dosadili všude jméno Trebitsch. Je to prostě megalomanský podnik, který není podložen kvalitním destilátem. Měl jsem možnost ochutnat a je to opravdu velká bída. Já tomu říkám whisky znalců – kdo ji zná, ten ji nepije. Navíc cenová politika je, jako by ceny stanovili během slušného LSD tripu. Protože prodávat půllitrovou láhev čtyřleté české whisky za cca 900 korun už je doslova úlet. Za stejné peníze si pořídím 0,7 litru podstatně lepší a starší skotské whisky. Pořád čekám, kdy vyběhnou ven a řeknou: „*To jsme si z vás pěkně vystřelili! Všichni jste nám nalítli a koupili investiční sudy a naši whisky jako výhodnou investici a ve skutečnosti to byl jen rozsáhlý sociologický průzkum, nakolik se nechají zákazníci a rádo by odborníci napít.*“

ného lihu. Ještě později se v Prádle vyráběla whisky jménem Printer's, později k ní přibyla Hammerhead. Konkrétně v ní se využívá to nejlepší, co za roky v sudech v Prádle uzrálo.

Ale se zásobami mohlo být zle. Poté, co likérku koupila německá firma Eckes, neměla whisky z Prádra před sebou budoucnost. Neměla marketingovou podporu, prodeje byly zanedbatelné. Když později vládu přebrala nadnárodní Stock Spirits, přijeli do Prádra odborníci ze Skotska, aby se podívali na zásoby. Když ochutnali, žasli, jaký poklad ve vzdálené zemi našli.

Díky tomu, že whisky za éry předchozích majitelů z Prádra takřka neodcházela na trh, má dnes Stock v sudech bohaté zásoby. „*Naše strategie do budoucna směřuje k podpoře prémiových produktů a whisky bude hrát důležitou roli,*“ přibližuje Jiří Procházka, expert na whisky z plzeňského Stocku.

Nad whisky bdí v Prádle master blender Kristina Demelová, která v závodě pracuje už od roku 1985.

K oboru se dostala vlastně rodinnou tradicí. Její dědeček i otec v oboru také pracovali. „*Při výrobě se nesmí podcenit žádný z kroků. Ale ten nejdůležitější, který dělá opravdovou whisky, je zrání. My vypalujeme i víka od sudů, aby byl kontakt se dřevem co největší, máme kvalitní sudy z českého letního dubu, hlídáme celý proces,*“ popisuje Demelová.

Pro tak velkou nadnárodní skupinu, jako je Stock, je whisky jen zlomkem produkce. Přesto nenabízí sudy jako investici třetí straně. Nechává ji jako hodnotu pro sebe, přece jen každým dnem v sudech získává na hodnotě. Pro srovnání: Kdysi se whisky Halberd prodávala za 140 korun, dobou zráním má dnes whisky z Prádra hodnotu mnohem vyšší. V obchodech se prodává za pět tisíc až šest tisíc korun za láhev. Skoro je pak škoda takovou investici znehodnotit a vypít. ●

